

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [redacted]

1

לפני כב' השופטת דות לורד, סג"נ – אב"ד
כב' השופט צבי דותן
כב' השופטת עירית וינברג-נוטוביץ

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

[redacted]

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד פתח
ב"כ הנאשם – עו"ד שלומציון גבאי-מנדלמן
הנאשם בעצמו

הכרעת דין

החלטנו לזכות את הנאשם מחמת השפק.

השופטת עירית וינברג-נוטוביץ

כתב האישום והרשע העובדתי

- 17 1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בשנת 2008 או בסמוך לכך הציג עצמו כזב, כמי
- 18 שמסוגל לרפא מחלות ולברך את הפונים אליו בברכות שונות, לרבות מציאת זיווגים.
- 19
- 20 2. במהלך שנת 2008 או בסמוך לכך פנתה אלנו, שלא היתה נשואה, כדי שיברך
- 21 אותה שתמצא זיווג טוב ותתחתן במחורה.
- 22 לאחר שנישאה, רצתה להודות לנאשם על ברכתו.
- 23
- 24 3. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה בסמוך ליום 26.6.08 (מועד התונתה של [redacted])
- 25 הגיעו א, אחיותיה ואביה לביתו של הנאשם ברחובות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

תפ"ח 23 [redacted] מדינת ישראל נ"י

- 1
- 2
- 3
- 4 באותו מועד, לאחר שהנאשם שמע שאחותה של א [redacted] (להלן: "א") סובלת ממיחוסים בבטנה, הוא חורה לה לשכב על גבה על המזרון, הניח את ידו על בטנה התחתונה, דקר את מצחח עם סיכה והסביר לה שבכך הוא "משחרר לה אנרגיות שליליות".
- 5
- 6
- 7 בהמשך ינה הנאשם למתלוננת, אחותה של [redacted], ילידת 1986, ושאל לשלומה. המתלוננת סיפרה לנאשם כי נפרדה לאחרונה מבן זוגה וכי היא מזוכזכת עקב הפרידה.
- 8
- 9
- 10
- 11 בתגובה, דפדף הנאשם בספר תורה ואמר למתלוננת שתגידי לו מתי לעצור וכשעשתה כן, קרא הנאשם בדף בו עזר ואמר לה כי עליה לחזור אל בן זוגה, ממנו נפרדה. המתלוננת בכתה בעקבות דבריו שהוא אמר לאחיותיה ואביה לצאת מהחדר ולהשאירם לבד.
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16 לאחר שנתרו לבד בחדר, חורה הנאשם למתלוננת לשכב על המזרון על גבה, שאל אם היא סובלת מבעיות בבטנה, משהשיבה בחיוב, ממשש את בטנה מעל ומתחת לחולצה, כשבהמשך נגע בבטנה התחתונה.
- 17
- 18
- 19 הנאשם שאל את המתלוננת אם היא סובלת מבעיות בקיום יחסי מין וכשהשיבה בחיוב, חורה לה להמשיך לשכב ולפשוט את מכנסייה ותחתונייה המתלוננת עשתה כן משהאמינה שחדבר יסייע לטיפול בבעיותיה ובמצבה הנפשי הירוד.
- 20
- 21
- 22
- 23 הנאשם החל ללטף את איבר מינה של המתלוננת וחדר לזנכו את אצבעותיו. משקפאה המתלוננת ונאלמה דום, לקח הנאשם נר נשמה שהיה בחדרו, מרת שעווה על אצבעותיו ואמר למתלוננת שעליה להירגע וכי מדובר ב"מעשה טהור" ושוב החדיר את אצבעותיו עם השעווה לאיבר מינה, מספר פעמים.
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28 לאחר שסיים, התלבשה המתלוננת ויצאה מחדרו של הנאשם בוכיה ונסערת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

תפ"ח כ- [redacted] מדינת ישראל נ'

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10 .10. לטאשם מיוחסת עבירת אינוס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין.
- 11 .11. תלונת המתלוננת במשטרה הוגשה כחמש וחצי שנים לאחר האירוע הנטען.
- 12 .12. לטענת התגנה, הנאשם אינו זוכר את המתלוננת, אינו זוכר שטיפל בה כלל, מכחיש את המעשים מן הטעם שמעולם לא עשה מעשים כאלה באף אחת ממטופלותיו. אם טיפל במתלוננת, עשה כן כפי שנחג לטפל במולם.
- 13 .13. ממסכת הראיות שהובאה בתיק עולה כי [redacted] היתה מעריצה נלהבת של הנאשם, ראתה בו "אב רחמי"י, נהגה להגיע אליו לעיתים קרובות במשך למעלה משנה ולקבל את ברכתו לזוגיות נחוצה, בחיותה רווקה כבת 30. הנאשם הבטיח לה שתכיר בן זוג תוך 7 חודשים ותינשא לו, אכן כך קרה. [redacted] האמינה שהנאשם "אחראי" לכך והמליצה עליו, כמחולל ניסים, בפני חברותיה ואחיותיה.
- 14 [redacted] התיידדה עם הנאשם ויש אשתו, טיפלה בכאבי הגב שלו בהיותה מטפלת בשיטת פלדנקרייז, הוא הוזמן לחתונתה והיה עי' טובה.
- 15 .14. הביקור בו ארע המעשה המיני הנטען התקיים מספר ימים אחרי חתונתה של [redacted] שהתקיימה ביום 26.6.08. אז הגיעו [redacted], שתי אחיותיה ואביה לחודות לנאשם על השתתפותו בחתונה ולקבל ברכתו עבור שתי אחיותיה.
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22 .15. בתחילה טיפל הנאשם באחווה [redacted] ולאחריה במתלוננת.
- 23 בעת הטיפול ב- [redacted] כל בני המשפחה נכחו בחדר.
- 24 בעת הטיפול במתלוננת יצאו בני המשפחה מחדר בשל היות המתלוננת נסערת ובוכיה, עוד בטרם החל הטיפול הכולל מגע פיזי. כמו כן, בעת הטיפול חדר החמתנה בבית הנאשם היה מלא אנשים שהמתינו להיכנס לנאשם ודלת חדרו של הנאשם לא היתה נעולה. בני משפחת המתלוננת היו מעבר לדלת.
- 25
- 26
- 27
- 28

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

תפ"ח 10000-15-15 מדינת ישראל נ'

16. מיד לאחר סיום הטיפול, אמרו המתלוננת לבני משפחתה שנראה לה שהנאשם עשה
 2 משהו "ממש לא בסדר" וכי "ידחף לי אצבעות" ויום לאחר מכן סיפרה על כך
 3 לפסיכולוגית שלה.
 4 התלונה הוגשה רק בחלוף כחמש וחצי שנים וגרסת הנאשם הינה שכלל לא זוכר את
 5 המפגש והטיפול במתלוננת וברחלי, ומכל מקום אם טיפל במתלוננת עשה זאת בדרך
 6 שנהג לטפל במטופלותיו ללא כל נגיעות בעלות אופי מיני.
 7

ההכרעה

17. לאחר בחינת הראיות שמיעת העדים, עיון במסמכים שהוגשו ובמכלול הנסיבות,
 11 אציע לחבריי להרכיב לקבוע כי לא הוכח מעבר לספק סביר שהנאשם ביצע את המעשה
 12 המיני המיוחס לו.
 13
 14 יאמר כבר עתה, אין בהכרח כדי לומר שהמתלוננת משקרת, מעלילה, ניכר שהיא
 15 מעידה על דברים שמאמינה שהוותה אותם. ניתן היה להתרשם שאין היא מבקשת
 16 לחפז את הנאשם, אין היא מעצימה או מגזימה בתיאוריה ואף הציגה באופן כן
 17 ואמיתי את תבלבול שחשה, את הספקות שניכרו בה ביחס לאירוע ואת מצבה הנפשי
 18 בטרם הנאשם נגע בה.
 19 המתלוננת גם העידה בכנות שלא חוותה את האירוע באירוע טראומטי.

20
 21 מנגד, ההגנה הביאה לעדות שלוש מטופלות של הנאשם שתיארו כי הן תחושות מיניות
 22 בעקבות נגיעה של הנאשם בבטן התחתונה, כפי שנהג לטפל, ויש גם בכך כדי לעורר
 23 ספק שמא תחושותיה של המתלוננת נבעו מנגיעותיו הכשרות של הנאשם. אין בכך כדי
 24 לקבוע שהמתלוננת טעתה כשחשבה שהנאשם החדיר אצבעות לאיבר מינה אך לא ניתן
 25 לשלול אפשרות כזו.
 26

27 מעבר לעדויות החגנה, הצטרפו להן נסיבות מיוחדות ורבות שגם אם כל אחת בפני
 28 עצמה אין בה כדי להביא לזיכוי הנאשם, הרי יש בהצטברותן ובהצטרפותן יחד להוות
 29 משקל נגד לעדות המתלוננת ועדי התביעה האחרים ולעורר את הספק הסביר המוביל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ"ב

1 לזיכוי של הנאשם. ואלה הנסיבות: מצבה הנפשי של המתלוננת עובר לאירוע, אי
 2 זכירת פרטים מהותיים מהאירוע, כבישת התלונה על פני שנים רבות, העובדה שבני
 3 המשפחה שוחחו על האירוע במשך השנים באופן שנוצר תיאום לא מכוון ביניהם,
 4 היחסים המיוחדים שהיו לאסתי עם הנאשם, העובדה שבני המשפחה המתינו
 5 למתלוננת מחוץ לדלת, העדר חיוק אובייקטיבי לעדות המתלוננת, מחזלי הקירה
 6 וכו'.

ולנימוקים בתוך הדיון

מצבה הנפשי של המתלוננת

- 12 18. המתלוננת ובני משפחתה חוננו כי ביום האירוע המתלוננת הגיעה אל הנאשם במצב
 13 נפשי מעורער. המתלוננת חזרה וזמן קצר לפני כן מטוול בדרום אמריקה, נפרדה מחבר
 14 שהכירה שם לאחר קשר בן שלושה חודשים וחזתה את הפרידה בצורה קשה.
 15 המתלוננת תיארה את מצבה הנפשי כך "הייתי ממש מרוסקת ועצובה" (עמ' 17 שו' 3)
 16 "ובאמת שהייתי במצב קטסטרופאלי כל כמה ימים קודם בן זוגי נפרד ממני והייתי
 17 ממש מרוסקת, לא קמתי מהמיטה והייתי ממש בדיכאון" (שם, שו' 11-12).
- 19 19. והאב העידו, אף הם, על מצבה הנפשי הרגיש של המתלוננת באותם ימים (עמ'
 20 46-47 לפרו', עמ' 66 שו' 26-27), עוד לפני שהגיעה אל הנאשם.
- 22 20. המתלוננת העידה כי לאחר שהנאשם סיים לטפל ב[REDACTED] ופנה אליה ובנוכחות בני
 23 משפחתה, הוא פתח איזה "ספר קדוש" ולאחר שדפדף בו, ביקש שתורה לו מתי לעצור
 24 וכשעצר, פתח בספר ואמר לה שהיא צריכה לחזור לכן חווג שנפרדה ממנו. בעקבות
 25 דבריו המתלוננת פרצה בבכי "התחלתי ממש לבכות והייתי מאוד נסערת" (עמ' 18 שו'
 26 14-15, 23-24).
- 28 21. באותו שלב בני משפחתה יצאו מיוחדר והמתלוננת נותרה עם הנאשם לבד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מחוזית ישראל נ' [redacted]

1 בשאלה האם בני המשפחה יצאו מיוזמתם מחדרו של הנאשם או יצאו לבקשת
 2 הנאשם, העדויות לא היו עקביות :-
 3 המתלוננת העידה שהנאשם ביקש מכולם לצאת (עמ' 18 שו' 25, עמ' 32 שו' 19-23) וכך
 4 על פי זכרונו של האב.
 5 העידה שאינה זוכרת אם יצאו מיוזמתם מהחדר או שהנאשם ביקש שיצאו (עמ'
 6 46 שו' 26-29). ובהמשך :- "אני לא זוכרת בדיוק מי הציע שנצא, אבל בגלל שהיא
 7 חיתה במצב לא טוב, יצאנו כדי שיטפל בה בנפרד".
 8 בין אם יצאת בני המשפחה מהחדר נעשתה לבקשת הנאשם ובין אם ביוזמתם, על פי
 9 עדות המתלוננת ובני המשפחה הם יצאו בשל חיותה בוכיה ונסערת, לפני שהנאשם
 10 החל לגעת בה, דהיינו המגע הפיזי של הנאשם במתלוננת נעשה, לאחר מכן, כשהיא
 11 במצב נפשי רגיש ושברירי וכשהיא בוכיה ונסערת.

12
 13 המתלוננת העידה כי הגישה את התלונה כחמש וחצי שנים לאחר האירוע מאחר והיתה
 14 במצב נפשי לא טוב ולא הייתה בשלם להתחיל בהליך משפטי. בהמשך הוסיפה כי
 15 חששה מהכוחות של הנאשם שיופגעו בבני משפחתה. "הסיבה שהגשתי את זה לפני
 16 שנה כי הייתי במצב מאוד טוב בחיים שלי הייתי עם בן זוג, עבדתי וגם עשיתי
 17 הכשרה מעשית בבילוי" (עמ' 22 שו' 30-32)

18
 19 יוצא, איפוא, כי אין המדובר בזכרון מודחק, שכן המתלוננת זכרה את האירוע ודיברה
 20 עליו בפתיחות מיד לאחר התרחשותו ובחמש, עם בני משפחתה במהלך השנים.
 21 המדובר בתלונה כבושה, כאשר כבישתה פגעה ביכולתו של הנאשם לזכור את
 22 המתלוננת, את האירוע ולהתייחס פרטנית למפגש עמה.

הטיפול בהחלי

23 הנאשם טיפל ב [redacted], אחות המתלוננת לפני הטיפול במתלוננת, כשבני המשפחה נכחו
 24 בחדר.
 25 המתלוננת העידה על הטיפול ב [redacted] :- "יש מזרון על הרצפה, הוא אמר לה תשכבי
 26 והיא שוכבת על הגב. לא זוכרת בדיוק מה אמר כי הוא ברוך וכן עשה איזה תנועות עם
 27

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [Redacted]

1 הידיים. הוא גם נגע. אני זוכרת שהוא קצת שם יד על הבטן זה היה נראה קצת מוזר
 2 אבל שלושתנו היינו בחדר ואני זוכרת את רחלי קצת מרגישה לא נוח, אבל שלושתנו
 3 היינו בחדר ולא חשבנו שמהו לא בסדר. הוא לא נגע לרחלי במקומות, טיפה בבטן
 4 למטה, אבל הוא בעיקר ברך עם הידיים ואני זוכרת את הדקירה במצח שירד לה דם"
 5
 6 (עמ' 18 שר' 10-5).

7 על כך גם העידה א[Redacted] - "ביקש ממנה לשכב ועשה לה כל מיני דברים בבטן
 8 התחתונה שאנחנו בחדר, זה טיפה היה נראה לי קצת גולש למפשעה זה עדיין היה
 9 פחות או יותר בגודל הסביר" (עמ' 46 שר' 24-25).

10
 11 לא מסתיר עדות במשטרה שיתכן שאילו נמסרה, היה בה כדי לשפוך אור על
 12 הכאבים מהם ספגה לפני הטיפול, פרטי הטיפול, המקומות בהם נגע הנאשם בגופה,
 13 התחושות שחשה במהלך הטיפול ולאחריו ועוד. לכך חשיבות נוכח גרסת התגנה
 14 הכוללת את עדות הנאשם אודות דרך הטיפול שלו הכוללת נגיעות בבטן התחתונה וכן
 15 עדויות עדות ההגנה אודות תחושותיהן כתוצאה מחיפול, תחושות בעלות אופי מיני.
 16
 17
 18

האירוע המיני במתלוננת

19 המתלוננת תיארה שלאחר שאמר לה כי היא צריכה לחזור ל[Redacted] זוגה והיא פרצה בבכי,
 20 בני משפחתה יצאו מהחדר והנאשם אמרה לה לשכב על המזרון. היא נשכבה על הגב
 21 "ואז הוא התחיל לעשות לי מה שהוא עשה ל[Redacted] לברך בלי לגעת (מדגימה תנועות
 22 ידיים) ואז אני זוכרת שהוא רכן מעלי ואז התחיל לגעת לי בבטן זה היה נראה לי מ
 23 שהוא עשה לרחלי בהתחלה אז לא חשדתי או משהו ולא היה נראה לי מוזר. אז הוא
 24 התחיל להחליק את היד פנימה מתחת למכנסיים. אני לא זוכרת במדויק אם
 25 המכנסיים ירדו או לא, אני בן יודעת בדיוק להגיד שהיד היתה באזור האינטימי
 26 והגיעה לשם. אז הוא גם לקח שעווה של נר נשמה וגם הגיע לשם עוד פעם וממש
 27 הכניס את האצבע מנימה. בשלב הזה אני זוכרת את עצמי קומאת ולא מבינה מה
 28 קורה. הוא הרגיש שאני מאד מתוחה אז הוא לקח שוב את השעווה ואמר לי אל
 29 תפחדי, אני זוכרת אותו מחייך אלי ואומר לי אל תמחדי זה טהור (מדגימה עם שתי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

ת.מדינת ישראל נ' [Redacted]

1 אצבעות) מראה לי את השעוה של נר הנשמה על האצבעות ועושה את זה עוד פעם,
 2 מכניס שוב את האצבעות או אצבע, לא זוכרת בדיוק" (עמ' 19-18). ובהמשך :-
 3 "שהוא שאל אותי אם יש לי כאבים בבטן התחתונה, אמרתי לו שכן. גם הוא שאל
 4 אם יש קשיים בקיום יחסי מין, אמרתי לו גם שכן. אז הוא עשה את מה שתיארתי
 5 קחים לכף" (עמ' 20 שו' 27-28).
 6 וכן :- "זה התחיל כשהוא שאל אם יש כאבים בבטן התחתונה, אמרתי שכן. הוא נגע
 7 לי בבטן כפי שעשה [Redacted] אני לא יודעת להגיד אם זה מעל הבגדים היה או לא, לא
 8 זוכרת בדיוק. אני חושבת שזה היה מתחת לבגדים אבל אני לא יכולה להגיד
 9 בוודאות... אז הוא שאל אם יש קושי בקיום יחסי מין, עניתי שכן. אז הוא החליק
 10 את האצבע שלו פשוט פנימה" (עמ' 21).
 11 המתלוננת העידה כי הרגישה את החדרת האצבע/האצבעות, לא את כל האצבע,
 12 לפחות שלוש פעמים, בפעם הראשונה ללא שעוה ולאחר מכן משח את האצבע שלו
 13 בשעוה של נר הנשמה והחזיר את האצבע עם השעוה.

15 בחקירתה הנגדית נשאלה מה לבשה והשיבה שהיא מניחה שזה היה גיינס עם כפתורים
 16 ורוכסן. כשנשאלה האם הנאשם הכניס את היד מתחת למכנסיים השיבה: "זה משהו
 17 שאני קצת מתלבטת. לא יודעת אם היה סוריד למרי את המכנסיים, לא ידעתי מי
 18 הוריד אני או הוא אבל זה שהיד היתה שם, זה בוודאות אפשר להכניס פנימה גם את
 19 היד בלי להוריד את המכנסיים כי הם בדייק קצת רחבים עליו". כשנשאלה אם
 20 התחתונים ירדו או לא, השיבה: "אני חושבת שלא אבל הלבד היחיד שאני זוכרת
 21 בוודאות שהאצבעות שלו היו שם... מתחת לתחתונים אני הרגשתי" (עמ' 33 לפרו').
 22 כשנשאלה איך ידעה שהוא החזיר אצבעות לאיבר מינה השיבה :- "כי הרגשתי" (עמ'
 23 21 שו' 18).

24 המתלוננת נשאלה מדוע במשטרה לא ידעה לומר כמה פעמים הנאשם החזיר את
 25 אצבעו ובבית המשפט ידעה לנקוב בשלוש פעמים והיא השיבה שזה היה לפחות שלוש
 26 פעמים "אני זוכרת שהוא הכניס את האצבע שלו פנימה והיה את הקסע עם השעוה
 27 פעמיים אחרי זה. אני לא זוכרת כמה פעמים זה היה, זה גלש למטה ואז הוא לקח
 28 את השעוה והראה שהכל בסדר עם השעוה ואז הכניס שוב פנימה" (עמ' 35).
 29

28.

1 עדות המתלוננת באשר לאירוע המיני שונה מתיאור האירוע בכתב האישום ושונה
2 מתיאור האירוע ע"י [REDACTED] ורישומי הפסיכולוגית.
3 בניגוד לעדות המתלוננת, שלא ידעה לומר דברים ברורים ביחס להורדת המכנסיים
4 והתחתונים, [REDACTED] העידה שהמתלוננת סיפרה לה שהנאשם ביקש ממנה להוריד אותם
5 (עמ' 47 שו' 25-26).
6 בניגוד לעדות המתלוננת ביחס להחזרת האצבע (לא את כל האצבע) (עמ' 21 שורה 20)
7 [REDACTED] העידה שהמתלוננת סיפרה לה "ודחף את האצבע בתוך איבר המין ממש עד
8 למעלה וגם בפי הטבעת" (עמ' 47 שו' 28) וכן "החזיר לה אצבעות לאיבר המין
9 ואצבעות לפי הטבעת" וגם "אצבעות לאיבר המין. כמו כן או עד לפי הטבעת או בפי
10 הטבעת" (עמ' 49 שו' 27, 29), ואת כשהמתלוננת לא העידה כלל על החזרת אצבע
11 עמוקה או על החזרת אצבע לפי הטבעת.
12 גם מתרשמת שנגרחה ע"י הפסיכולוגית בפגישה מיום 7.7.08 עולה כי יום לאחר
13 האירוע, המתלוננת סיפרה לה "שהמקובל נגע בה באיבר המין עד הטוסיק" וכך גם
14 העידה הפסיכולוגית בבית המשפט (עמ' 72 שו' 10, 7).
15 כאמור, המתלוננת לא הזכירה את החזרת אצבע לפי הטבעת או "עד הטוסיק" כשלא
16 ממש ברור למה הכוונה.
17 [REDACTED] העידה כי למחרת הביקור אצל הנאשם, המתלוננת חשה כאבים באיבר המין
18 ובפי הטבעת "מרב אצבעות שחזא החזיר" (עמ' 49 שו' 24-22).
19 המתלוננת לא העידה על כך.

29.

21 יוצא כי אין בפנינו גרסה ברורה לגבי פרטי האירוע המיני ובעניין מחותניים קיים
22 שוני בין איך שהמתלוננת זוכרת את האירוע לבין איך [REDACTED] זוכרת שהמתלוננת סיפרה
23 לה בסמוך לאחריו. המתלוננת לא זכרה לומר אם בעת שנגע בבין התחתונה היה זה
24 מעל הבגדים או מתחתם, לדבריה החליק את היד פנימה מתחת למכנסיים, לא זוכרת
25 אם המכנסיים ירדו או לא, לא זוכרת אם חשה בחזרת אצבע אחת או אצבעות,
26 ולדבריה החזרה היתה חלקית.
27 לעומת זאת, העידה שהמתלוננת סיפרה לה שהנאשם ביקש מהמתלוננת
28 להוריד את מכנסיה וחזא עשתה זאת. הנאשם החזיר אצבע לאיבר מינה, גם בפי
29 הטבעת או "עד לפי הטבעת", בעקבות החזרה המתלוננת חשה כאבים, גם למחרת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [Redacted]

1 לא ניתן לקבוע איזו גרסה נכונה, מי משתיחן זכרה טוב יותר את האירוע, זו שחווה
2 אותו או זו ששמעה ממנה על התרחשותו, ואיזו מהעדויות "נקייה" מ"רענן הדדי"
3 בלתי מכוון במשך למעלה מחמש שנים.
4

5 ב"כ המאשימה בסיכומיה טענה כי בעת האירוע המתלוננת היתה אישה בוגרת ומנוסה .30
6 שיודעת להבחין בין חוס, גירוי מיני או חחדרת אצבעות (עמי 59 לפרו'), זאת בתגובה
7 לעדות המגנה שתיארו תחושות של חוס וגירוי מיני בעקבות טיפול של הנאשם.
8 התשנה לסגנה זו היא שהמתלוננת היתה צעירה כבת 22 במצב נפשי בעייתי ורגיש
9 אשר חשה בלבד גדול לאחר הטיפול וספק אם אכן ניתן להסתמך על עדותה היחידה
10 בדבר החחדרת האצבעות שחשה. דווקא עדות ההגנה שהעידו אודות תחושותיהן היו
11 בוגרות ומבוגרות יותר.
12

13 עדויותיהן של [Redacted] ושל הכפיונית מוחזת ראיות קבילות לפי סעיף 9 לפקודת .31
14 הראיות אך אין הן עולות בקנה אחד עם עדות המתלוננת במספר נקודות מהותיות:-
15 תורדת המכנסיים;
16 החדרת "אצבעות" ברבים, לגרסת [Redacted], בעוד המתלוננת לא היתה בטוחה אם היתה
17 החדרת אצבעות או החדרת אצבע אחת;
18 החדרה לפי הטבעת לגרסת [Redacted], כשהמתלוננת לא העידה על כך כלל;
19 מידת החחדרה, כש [Redacted] העידה על החדרה מלאה וצמוקה בעוד המתלוננת העידה על
20 החדרה חלקית;
21 כאבים שחשה המתלוננת לאחר האירוע עליהם העידה [Redacted] המתלוננת לא העידה
22 על כך.

23 אמנם כשמדובר במתלוננת בעבירת מין לא ניתן לדרוש ממנה לזכור פרטי האירוע
24 כיומן מפורט. עם זאת, [Redacted] והפסיכולוגית ניזונו מדברי המתלוננת ותיאורה את
25 האירוע בסמוך לאחר התרחשותו, וחשוני בתיאור משליך על היכולת לבסס קביעה
26 מעבר לספק סביר אודות האירוע המיני עצמו.
27